

НАРІЧЯ. ГОВОРИ. ГОВІРКИ

Іван Матвіяс

ДІАЛЕКТИЗМИ В МОВІ ТВОРІВ АНТОНА КРУШЕЛЬНИЦЬКОГО

Відомий західноукраїнський письменник і багатограний культурний діяч кінця XIX і першої половини XX ст. Антін Крушельницький (1878-1937) народився в містечку Ланьцуті в Галичині (тепер на території Польщі). Після закінчення гімназії в Перемишлі вчився на філософському факультеті Львівського університету, перебував у тісних взаєминах з І. Франком. У 1905 р. став учителем у Станіславі, у 1909 р. переїхав на педагогічну роботу до Коломиї, у 1911 р. був переведений до м. Бережани, працював також у м. Городенці, 1919 р. переїхав до Кам'янця-Подільського. Був міністром освіти в Українській Народній Республіці. У жовтні 1919 р. письменник емігрував до Австрої, 1925 р. повернувся в Західну Україну до м. Рогатини. У 1929-1932 рр. у Львові видавав журнал «Нові шляхи». За політичну діяльність А. Крушельницького двічі ув'язнювалася польська поліція. У 1934 р. він разом із сім'єю виїхав до Східної України, став членом Спільки письменників. Отже, протягом життя письменник мав змогу жити в різних місцевостях і знайомитися з різними говорами української мови.

Літературна спадщина А. Крушельницького велика. До неї належать збірки оповідань «Пролетарі», «Світла і тіні» та ін., повісті «Буденний хліб», «Рубают ліс», «Як промовить земля»,

«Як пригорне земля», «Змагання», «Надаремне», «Дужим по-махом крил», драматичні твори «Семчишин», «Артистка», «Герої», «Тривога», «Чоловік «честі», «Де серце мовить», «Зяті», «Орли», переклади з інших мов, а також наукові дослідження з історії літератури, публіцистичні статті. На увагу заслуговує монографія А. Крушельницького під назвою «І. Франко. Поезія».

А. Крушельницький створив портретно-психологічні обrazy своїх герой за допомогою яскравої індивідуалізації мови. Діалектні елементи в мові його творів відображають особливості західноукраїнського варіанта літературної мови, рідний йому надсянський говор. Найвідчутніше діалектні елементи в його повісті «Рубают ліс», у якій зображені події в гуцульському селі над Черемошем.

До фонетичних діалектизмів у мові творів А. Крушельницького належать:

звукосполука [ер] на місці давнього **ръ** (*кераваця*); голосний [е] замість [а] після м'яких приголосних (*житте*), після [й] (*ек, аек*), замість [о] (*позавчера*); [і] замість [о] (*гонір*), замість [у] (*ціпкій*); приставний голосний [і] (*ізвінчати*); відсутність протези перед голосними [о], [у] (*огонь, ухо*); приголосний [г] замість [в] (*згук*); [ф] замість [п] (*трафитися*); твердий [р] замість м'якого (*мрака*).

Словозмінні діалектизми:

скорочені форми іменників у клічн. відм. (*хло* ‘хлопче’, *Пара* ‘Параско’),

форми ор. відм. одн. іменників I відміни чоловічого роду м'якої групи на **-ом** (*десьом*),

форми род. відм. мн. іменників I відміни на **-ів** (*хатів*),

вказівний займенник *тамтой* ‘той другий’, форма *цею* ‘цією’,

числівникові форми *двацять, обидвоє, обоїх*,

форми дієслів минулого часу з залишками давнього перфекта (*дав-сми, двигав-сми, щоби-сте були*),

форми дієслів умовного способу з часткою **бих**, що походить від форми давнього аориста дієслова *бути* (*привертів-бих, бих подумав*),

вираження майбутнього часу дієслів сполученням інфінітива з формами допоміжного дієслова *му, меш, ме, мемо, мете*,

муть (му слухати, меш збувати, мем платити, мемо зачинати, муть робити).

Синтаксичним діалектизмом у мові творів письменника є конструкція з підметом у формі род. вімд. (*п'ятьох робітників лагодять нову хату; чотирьох їх несли тіло*).

Словотвірні регіоналізми в мові творів А. Крушельницького: *бюровець* ‘працівник бюро’, *вислід* ‘наслідок’, *гриміт* ‘гримотання’, *зарібник* ‘заробітчанин’, *зарібок*, *заробок* ‘заробіток’, *здекутник*, *здекутор* ‘екзекутор’, *лісний* ‘лісовий’ (нечиста сила), *молодек* ‘молодий чоловік’, *навчитель* ‘учитель’, *роптар* ‘ропал’, *сурдутовець* ‘носій сурдути’, *ученик* ‘учень’, *чиншівник* ‘чиншовик’, *шандар* ‘жандарм’, *сарако* ‘сарака’, *татунцю* ‘татусь’,

вітчина ‘вітчизна’, *грижса* ‘гризота’, *жура* ‘журба’, *забезпека* ‘забезпечення’, *закрутанія* ‘крутість’, *касарня* ‘казарма’, *притичка* ‘притичина’, *п'ятчина* ‘п'ятірка’, *струя* ‘струмінь’, *темнява* ‘темнота’, *чвірка* ‘четвірка’, *можність* ‘можливість’,

купно ‘купівля’, *маєство* ‘майно’, *вдовілля* ‘задоволення’, *закріощення* ‘закріпачення’, *сидження* ‘сидіння’, *шкан* ‘шкапеня’,

горища ‘гори’, *долища* ‘долини’, *стариня* ‘старі люди’,

бездрадний ‘бездорадний’, *дрібонький* ‘дрібненький’, *маніцький* ‘маленький’, *невиносимий* ‘незносний’, *радніший* ‘радіший’, *роздільний* ‘больовий’, *розлучний* ‘роздачливий’, *сухітничий* ‘сухотний’, *трудний* ‘натруджений’, *урядничий* ‘урядовий’, *яловий* ‘ялиновий’,

випорядити ‘впорядкувати’, *вплачувати* ‘сплачувати’, *встарати* ‘постаратися’, *естувувати* ‘існувати’, *задаткувати* ‘дати завдаток’, *іздоїти* ‘подоїти’, *клянчити* ‘клякати’, *лютитися* ‘лютувати’, *настарчати* ‘настачати’, *нуждуватися* ‘терпіти нужду’, *отвирати* ‘отворяти’, *парубочити* ‘парубкувати’, *розвівістувати* ‘розвідати’, *рути, русти* ‘ревіти’, *упідлюватися* ‘ставати підлим’,

деньки ‘щоденно’, *долі* ‘додолу’, *домів* ‘додому’, *доста* ‘досить’, *куда* ‘куди’, *роздільно* ‘боляче’.

У мові творів А. Крушельницького багато лексичних діалектизмів. До них письменник найчастіше звертався описуючи сільськогосподарське та лісове виробництво, певну кількість їх

уживав також для зображення культурного життя галичан. До регіональних, переважно говіркових слів у творах письменника належать:

ади ‘глянь’, *адіть* ‘гляньте’, *афини* ‘чорниці’, *ая* ‘так’,

бабинський ‘жіночий’, *банка* ‘грошова одиниця’, *банно* ‘тухливо’, *банувати* ‘тухити’, *бараболя* ‘картопля’, *бартка* ‘маленька сокира’, *бахур* ‘дітвак’, *бедро* ‘яма між брилами каміння’, *безпокоїти* ‘турбувати’, *безрога* ‘свиня’, *безхосennий* ‘некорисний’, *бельфер* ‘учитель’, *бер*, *бир* ‘кладка’, ‘місток’, *бербениця* ‘діжка для відкладання сиру’, *бервено* ‘колода’, *берда* ‘нетрі’, *бизивно*, *бизівно* ‘певно’, *бизівний* ‘добрий’, *бирня* ‘колода’, *бисаги* ‘подвійна торба’, *блахман* ‘туман’, *блягер* ‘брехун’, ‘базіка’, *боржсій* ‘швидше’, *брич* ‘туман’, ‘імла’, *буришка* ‘картопля’, *буришиник* ‘картопляник’, *бутин* ‘рубання лісу’, *бухтуватися* ‘зареєструватися’,

вакар ‘пастух’, *варівкій* ‘небезпечний’, *ватра* ‘вогонь’, *ве-лико* ‘дуже’, ‘багато’, *вере* ‘невже’, *верем’є* ‘добра погода’, *ви-гулити* ‘витягнути’, *викарбулити* ‘покотити’, *вилабудитися* ‘ви-рватися’, *вихіснувати* ‘використати’, *вицвяхати* ‘виласяти’, *відай* ‘мабуть’, *водно* ‘завжди’, *вужса* ‘мотузка’, *вуйко* ‘брат матері’,

гавра ‘лігво’, *гаджуза*, *гаджузка* ‘смерека’, *гадкувати* ‘думати’, *гачі* ‘штани’, *глітно* ‘багатолюдно’, *гляба* ‘неможливо’, *голодняк* ‘бідняк’, *городник* ‘лопата’, *гоц* ‘стрімкий водоспад’, *грегіт* ‘дрібне каміння’, *гризь* ‘трязюка’, ‘болото’, *гризький* ‘болючий’, *грунь* ‘хребет гір’, *гурман* ‘стопка’ (солі), *гуслянка* ‘кисле молоко’, *гутірка* ‘розмова’,

галтан ‘шибеник’, *той* ‘селянин’, ‘простак’, *тратулювати* ‘вітати’, ‘поздоровляти’, *тугля* ‘верхній зимовий одяг’,

дараба ‘пліт з дерев’яних кругляків’, *денька* ‘денна робота’, *деревище* ‘труна’, *дерти* ‘копати’, *дедьо* ‘батько’, *довг* ‘borg’, *дозирати* ‘доглядати’, *дріб* ‘свійська птиця’, *дробина* ‘свійська тварина’, *дроб’ята* ‘вівці’, *другар* ‘колода на плотах’, *дудка* ‘новина’,

завзвив ‘вимога’, *завід* ‘розчарування’, *загирити* ‘розтратити’, *заки* ‘поки’, *закракати* ‘наврочити’, *заліжка* ‘заклад’, *замітниця* ‘підважувальний дрюк’, *запора* ‘перешкода’, *зарва* ‘прірва’, *збиткувати* ‘знущатися’, *збуй* ‘розвійник’, *звір* ‘яр’, *зволятися* ‘виявляти бажання’, *здоровляти* ‘вітати’, ‘зичити

здоров'я', зимарка 'будівля для зимівлі тварин', зимник 'холодне приміщення', зіхляти 'змарніти', зоріти 'стежити',

казане 'проповідь', кашиця 'споруда, на якій держиться місток на річці', киптар 'верхній сукняний одяг', кичера 'гора', ковбок 'колода', колеїння 'клуня', колиба 'житло для чабанів і лісорубів', конірувати 'командувати', корняти 'тревожити', кресаня 'капелюх', кріс 'рушниця',

легінь 'парубок', луда 'більмо', лудине, лудіння 'одяг', людовой 'народний',

май — підсилювальна частка, маржина 'велика рогата худоба', маркотніти 'бути невдоволеним', маркотно 'прикро', матурист 'випускник гімназії', мігла 'штабель деревини', міглувати 'складати дерево в штабелі', мой — вигук захоплення, молитвати 'освячувати', мрич 'туман', імла', мужеський 'чоловічий',

най 'nehай', напрасний 'надокучливий', нарік 'наступного року', німина 'тварина', нота 'оцінка', нотес 'записник',

обзорини 'огляд', обмерзити 'споганити', образувати 'вчити', 'робити освіченим', оденок 'копиця сіна', оркан 'ураган', остров, острова, остров'янича 'кіл, на якому сушать сіно', ошука 'обман',

пантрувати 'пильнувати', пилувати 'поспішати', пляй 'стежка в горах', пластовець 'лапатий сніг', плова 'злива', повістувати 'повідомляти', позсотувати 'вимотати', полога 'покіс', поточина 'струмок', почуріти 'потекти', придавок 'додаток', придибашка 'пригода', принука 'заохота', приховок 'надбання', причка 'прикра пригода', пуд 'страх', пуджати 'лякати', пудно 'лячно', путеря 'сила', пушка 'рушниця',

рак 'прилад витягати відра з водою', риза 'жолоб, по якому спускають зрубані дерева', ріще 'хмиз', розблільний 'болючий', розговірний 'розмовний',roz'їстися 'розсердитися', разметувати 'красти',

саніна 'інструмент дроворубів', свідім 'ознайомлений', секман, секманик 'старший у лісорубів', сердак 'верхній сукняний одяг', скапаритися 'пропасти', скапи 'льодяна кора', слинявка 'ящур', слідно 'помітно', сокотитися 'берегтися', спіжевий 'чавунний', сплавачка 'сплавлення дерев', старати 'добувати', 'діставати', стортати 'втратити', 'розгубити', стремина 'круча', стрім 'загороджуvalьне звалище колод', стропок 'купа',

таніти ‘дешевшати’, *ташка* ‘шкіряна торба’, *терх* ‘в’юк’, *тovkati* ‘ударяти’, *tokma* ‘угода’, *тогідний* ‘торішній’, *тото* ‘це’, *трепета* ‘осика’, *трудний* ‘втомлений’, *туй-туй* ‘осьось’, *туск* ‘туга’, ‘смуток’, *увихатися* ‘посилено працювати’, *узріти* ‘побачити’, *улицетворення* ‘втілення’,

фантувати ‘продавати майно за борг’, *фантя* ‘одяг’, ‘білизна’, *ферїї* ‘канікули’, *фризієр* ‘перукар’, *фудульний* ‘гордий’, ‘зарозумілий’, *фудульність* ‘гордовитість’,

хлиставиця ‘швидка їда’, *хосен* ‘користь’, *храмувати* ‘святкувати’, *хрунь* ‘свиня’, ‘зрадник’, *царина*, *царинка* ‘лука при садибі’,

чемхати ‘обтісувати’, *черес* ‘пояс’, *чічка* ‘квітка’, *чурити* ‘текти’, ‘дзорчати’,

шальвір ‘шахрай’, *швара* ‘шнур’, *шкорух* ‘городина’, *штука* ‘мистецтво’, *шулька* ‘качан кукурудзи’, *шутер* ‘щебінь’, *шутровище* ‘місце’, вкрите щебенем’.

Хоч у окремих творах А. Крушельницького чимало діалектизмів, загалом його мова відображає процес тісної взаємодії західноукраїнського варіанта літературної мови із східноукраїнським. Твори письменника сприймали, розуміли читачі з усіх місцевостей України.

Валентина Лєснова

ІРОНІЧНІ ВИСЛОВИ ЯК ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ОЦІНКИ В ДІАЛЕКТНОМУ ТЕКСТІ

Сучасна лінгвістика стає все більш антропоцентричною: увагу дослідників привертає суб’єктивний момент у мові, зокрема оцінне ставлення людини до того, що відбувається в реальному світі навколо неї; людина з її почуттями, намірами, рисами характеру, здібностями й діями поставлена в центр мовної картини світу.

Широкий репертуар засобів вираження оцінки має діалектна мова. Відсутність кодифікаційних обмежень уможливлює